SZKOŁA PODSTAWOWA NR 56 W GDAŃSKU

Nauczyciel religii: mgr Adam Tomaszewski

WYMAGANIA PRZEDMIOTOWE Z RELGII

1. **Uczeń obowiązkowo posiada:**
   - **W klasach 1 i 2 – podręcznik;**
   - **W klasie 3 – podręcznik i zeszyt ćwiczeń;**
   - **W klasach 4-8 – podręcznik bez ćwiczeń oraz zeszyt w kratkę**

Od roku szkolnego 2027/2028 będzie obowiązywać Nowa Podstawa Programowa z religii, która będzie wiązać się ze zmianą podręczników i ćwiczeń stopniowo w poszczególnych klasach, o czym będę informował na stronie szkoły.

Uczniowie we wszystkich klasach dodatkowo posiadają: przybory do pisania, kredki, kolorowe cienkopisy, lub mazaki oraz klej w sztyfcie i nożyczki.

2. **Na lekcjach uczeń otrzymuje oceny cząstkowe za:** aktywną pracę na lekcji, zaangażowanie, odpowiedzi ustne i inne formy kreatywności.

3. **Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:**
   Aktywność w grupie, chętne, regularne i z zaangażowaniem uczestniczenie w lekcjach, prezentowanie poznanych wiadomości oraz pozytywny stosunek do przedmiotu, a dodatkowo w klasach 4-8 starannie prowadzony zeszyt.

4. **Zachowanie ucznia na lekcjach religii:**
   - Uczeń nie spóźnia się na lekcje. Nauczyciel w razie potrzeby, decyduje o tym, gdzie i z kim uczeń siedzi na lekcji.
   - Uczeń zachowuje się kulturalnie: nie przeszkadza nauczycielowi i uczniom, odnosi się do innych uczniów i nauczyciela z należytym szacunkiem, jest uprzejmy i życzliwy oraz dba o kształtowanie postawy otwartości i pomocy drugiemu człowiekowi.
   - Żaden uczeń nie ma prawa wyjść z lekcji bez zgody nauczyciela.
   - W przypadku wyjścia z lekcji bez zgody, nauczyciel traktuje to, jako nieobecność nieusprawiedliwioną na całej godzinie lekcyjnej oraz wpisuje uwagę do dziennika.
   - Telefon powinien być wyłączony i schowany w plecaku.

mgr Adam Tomaszewski

Plan wynikowy z religii dla klasy V szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo
WEDŁUG PODRĘCZNIKA „SZCZĘŚLIWI, KTÓRZY SZUKAJĄ PRAWDY" NR AZ-21-01/20-KI-2/20,
ZGODNEGO Z PROGRAMEM NAUCZANIA „PRZEZ PRAWDĘ, DOBRO I PIĘKNO ZDOBYWAMY ŚWIĘTOŚĆ" NR AZ-2-02/20

I. Szukam prawdy

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Szczęśliwi, którzy szukają prawdy.	– Ukazanie osoby Jezusa jako fundamentu życia oraz źródła szczęścia. – Kształtowanie umiejętności podejmowania właściwych decyzji i ich oceny z perspektywy czasu.	Jezus fundamentem życia (A.1; A.5). Szczęście jako owoc dokonywania właściwych wyborów. Tekst biblijny: Łk 6,47-49.	• wymienia wartości, które pomagają osiągnąć prawdziwe szczęście (A.1.5), • podaje przykłady przewodników, którzy pomagają odróżnić wartości od pseudowartości, • uzasadnia, że budowanie własnego życia wymaga długofalowej pracy nad sobą (A.1.5).	• interpretuje przypowieść o domu na skale i wyjaśnia użyte w niej porównania: dom, kopanie fundamentu, skała, ziemia, powódź, • uzasadnia, że pójście za prawdą wymaga nieustannego podejmowania wyborów.	• podejmuje wysiłek budowania własnego życia z Jezusem (A.1.a; A.5.b), • dokonuje oceny własnych decyzji z perspektywy czasu (A.1.b; A.10.d).
2. Droga, którą mam do przebycia.	– Ukazanie prawdy, że człowiek jest grzeszny i potrzebuje zbawienia od Boga. – Motywowanie do uznania własnej grzeszności i konfrontacji własnych sądów z rzeczywistością.	Bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (A.1; A.5; C.10). Zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Tekst biblijny: Jr 31,3; J 3,16; 1 J 1,8; Rz 3,23; Mt 9,2-8.	• podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową (A.5.2; C.10.2), • wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu (A.5.3; A.5.4), • uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy.	• omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości, • interpretuje biblijną perykopę o uzdrowieniu paralityka.	• uznaje własną grzeszność (A.5.b), • akceptuje bezwarunkową miłość Boga, na którą wystarczy się otworzyć (A.5.c; C.8.b).
3. Co w życiu liczy się najbardziej?	– Ukazanie wpływu czystości duszy na relacje z innymi ludźmi. – Budzenie pragnienia budowania dobrych relacji z ludźmi, opartych na przyjaźni z Jezusem.	Wartości w życiu człowieka (A.1). Akt oddania życia Jezusowi. Tekst biblijny: Łk 19,1-10.	• wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka (A.1.3), • podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem, • uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności (A.5.3).	• interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10), • określa, jaki ideał siebie chciałby osiągnąć, który będzie podobał się Panu Bogu, • charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia).	• podejmuje decyzję zaproszenia Jezusa do swego życia, • dba o dobre relacje z rodziną i w grupie koleżeńskiej (A.1.c; A.1.e).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
4. Królestwo niebieskie jest pośród nas. Przypowieści o chwaście i o sieci.	– Zapoznanie z przesłaniem przypowieści o chwaście i o sieci. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własne zbawienie oraz troski o nawrócenie.	Koniec świata. Paruzja. Rzeczy ostateczne człowieka (A.8). Tekst biblijny: Mt 13,24-30.36-43. 47-50; Mt 24,27.29.36.	• podaje prawdę, że siłą, która pociąga ludzi do dobra, jest miłość Jezusa (A.13.7; C.10.3), • wymienia rzeczy ostateczne człowieka (A.8.2), • podaje definicję piekła i nieba oraz wyjaśnia, czym są (A.7.6), • wyjaśnia, na czym będzie polegał sąd ostateczny i szczegółowy (A.8.6), • podaje argumenty, że pseudonaukowe przepowiednie i zapowiedzi końca świata są sprzeczne z chrześcijaństwem (A.8.8).	• opowiada przypowieści o chwaście i o sieci, • podaje, czego symbolem jest siewca, ziarno, chwast, żniwo, połów i sieć, • wyjaśnia, dlaczego Bóg pozwala żyć obok siebie ludziom dobrym i złym.	• wytrwale znosi cierpienie spowodowane przez zło, • prawidłowo reaguje na niewłaściwe zachowania bliskich osób, • przygotowuje się na ponowne przyjście Jezusa.

II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
5. Jak odkrywać prawdę biblijnych opowieści?	– Zapoznanie z podstawowymi zasadami czytania i rozumienia tekstów biblijnych. – Budzenie pragnienia czytania Pisma Świętego i kształtowanie umiejętności posługiwania się nim.	Natchnienie biblijne. Biblia księgą wiary (A.10). Wybrane rodzaje i gatunki literackie w Biblii. Zasady interpretacji tekstów biblijnych (A.9). Tekst biblijny: J 8,12.	• wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1), • wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne (A.10.1). • wymienia nazwy wybranych ksiąg Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), • rozróżnia wybrane rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4), • podaje cechy wybranych gatunków literackich: teksty mądrościowe i opisujące działanie Boga (A.9.5), • podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem (A.11.1).	• podaje skróty i sposób zapisu wybranych ksiąg Starego i Nowego Testamentu, • uzasadnia potrzebę czytania Pisma Świętego i wyjaśniania jego tekstów, • odszukuje w Piśmie Świętym wskazany fragment.	• wierzy, że czytając Pismo Święte, spotyka się z Bogiem (A.9.a; A.9.c; A.10.a), • czyta Pismo Święte, posługując się kościelnymi zasadami interpretacji tekstów (A.9.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
6. Kto stworzył dinozaury? Bóg Stwórca świata.	– Ukazanie biblijnej prawdy o stworzeniu w relacji do osiągnięć nauk przyrodniczych. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za stworzony świat oraz krytycznej oceny teorii i hipotez naukowych.	Bóg – Stwórca nieba i ziemi (A.11). Relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych (A.2). Tekst biblijny: Rdz 1,1-26a.30b-31; 2,1).	• interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu świata (A.7.1; A.11.1), • wyjaśnia, że obserwując świat można dostrzec mądrość i wielkość Boga (A.2.4; A.5.1), • wyjaśnia relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych (A.2.2; A.9.7). • podaje przykłady niewłaściwej interpretacji tekstu o stworzeniu świata (A.9.6).	• omawia, co to znaczy „stworzyć”, „tworzyć”, • omawia założenia teorii ewolucji, • podaje prawdę, że biblijna nauka o stworzeniu nie przeczy teorii ewolucji.	• dziękuje Bogu za świat i jego piękno (A.7.a), • krytycznie odnosi się do teorii i hipotez dotyczących powstania świata (A.11.e).
7. Moje drzewo rodowe, czyli kto pochodzi od małpy, a kto od Adama i Ewy?	– Ukazanie prawdy, że człowiek jest obrazem Boga. – Kształtowanie postawy wdzięczności za dar życia i podobieństwo do Boga.	Główne wydarzenia z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – stworzenie człowieka. Stworzenie człowieka a ewolucja. Tekst biblijny: Rdz 1,26-31; Ps 139,1-4.6.13-15.	• interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka (A.5.3; A.11.1), • podaje prawdę, że człowiek jest najdoskonalszym ze stworzeń, • określa, że każdy człowiek rodzi się jako kobieta lub mężczyzna, • wyjaśnia, że źródłem godności człowieka jest jego podobieństwo do Boga.	• wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi, • omawia stanowisko Kościoła na temat teorii pochodzenia człowieka od małpy.	• wyraża wdzięczność Bogu za dar życia i rodziców (A.1.b; C.5.b).
8. Komu służą Aniołowie?	– Ukazanie prawdy o aniołach, istotach duchowych stworzonych przez Boga. – Kształtowanie postawy otwartości na obecność aniołów.	Stworzenie aniołów, ich istota i zadania (A.11). Szatan, pokusy i ich pokonywanie z Jezusem (A.7). Tekst biblijny: Tb 6,2-9; 12,14-18a.20d-22; Ps 91,4-6.10-12.	• wyjaśnia pojęcia: „anioł” (A.11.3), „zbuntowany anioł”, szatan, • podaje prawdę, że aniołowie zostali stworzeni przez Boga, • charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka (A.11.3), • wyjaśnia, na czym polegał bunt aniołów wobec Boga (A.7.5; C.1.2), • układa modlitwę do Anioła Stróża (D.1.2).	• wymienia zadania aniołów, • podaje i omawia sytuacje, w których zwracamy się do aniołów o pomoc.	• ufa Bożej opatrzności (A.11.f), • w modlitwie prosi aniołów o pomoc (A.7.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
9. Dlaczego trzeba było opuścić Eden?	– Poszerzenie wiadomości na temat biblijnego opisu o grzechu pierworodnym. – Ukazanie przesłania Protoewangelii. – Kształtowanie postawy akceptacji i pokory wobec Bożych praw.	Główne wydarzenia z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – grzech pierworodny. Istnienie i przyczyny zła (C.1). Grzechy główne i cnoty. Tekst biblijny: Rdz 2,16-17; 3,1-13.17.19.23; Rdz 3,14-15.	• interpretuje tekst biblijny o grzechu pierworodnym i o obietnicy zbawienia (A.11.1; A.11.3), • podaje prawdę, że przyczyną grzechu pierwszych rodziców było nieposłuszeństwo (C.1.2), • opisuje sposób działania szatana (A.7.4; A.7.5), • wyjaśnia, że grzechy główne są źródłem innych grzechów.	• wyjaśnia symbole w biblijnym opisie grzechu pierworodnego i Protoewangelii, • wymienia i omawia skutki grzechu pierworodnego w życiu człowieka, • wyjaśnia, na czym polega wolna wola.	• wyraża pragnienie posłuszeństwa Bogu w codziennym życiu (A.5.a; A.10.d), • życiem według cnót pokonuje skłonności do grzechu (A.7.c; A.7.e).
10. Dlaczego podziwiać a nie zazdrościć? Kain i Abel	– Ukazanie prawdy, że grzech niszczy więzy między ludźmi. – Kształtowanie postawy przeproszenia i przyjaźni.	postaci z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – Kain i Abel. Istnienie i przyczyny zła (C.1). Sakrament pokuty i pojednania drogą powrotu do Boga i ludzi (B.7). Tekst biblijny: Rdz 4,2b-15.	• wymienia konsekwencje grzechu, • podaje, że drogą powrotu do przyjaźni Boga i ludzi jest przeproszenie, • wskazuje owoce sakramentu pokuty i pojednania (B.7.4), • uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania.	• interpretuje biblijne opowiadanie o Kainie i Ablu, • na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi, • wyjaśnia teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty.	• wyraża chęć przepraszania innych za przykrości im wyrządzone, • angażuje się w budowanie przyjaźni z bliskimi (B.4.c; C.1.a).
11. Jak ocalić najbliższych? Noe	– Ukazanie prawdy o Bożej sprawiedliwości. – Kształtowanie postawy posłuszeństwa Bogu i troski o bliskich.	Główne wydarzenia i postaci z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – potop; Noe. Istnienie i przyczyny zła (C.1). Tekst biblijny: Rdz 6,5-9.17.	• prezentuje biblijne opowiadanie o potopie (A.11.1), • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością (A.13.13), • mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości.	• wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu, • wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym, • uzasadnia potrzebę troski o swoją rodzinę.	• dziękuje Bogu za pomoc w dążeniu do dobra (A.4.a), • pragnie żyć w zgodzie z Bogiem i ludźmi (A.1.e).
12. Zyski i straty budowniczych. Wieża Babel.	– Ukazanie przesłania biblijnego opisu budowy wieży Babel. – Budzenie pragnienia życia w zgodzie z Bogiem i ludźmi.	Główne wydarzenia z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – wieża Babel. Istnienie i przyczyny zła (C.1) – grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu. Współpraca z łaską Bożą. Tekst biblijny: Rdz 11,1-9.	• podaje prawdę, że Bóg sprzeciwia się ludzkiej pysze, • wymienia grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu: ateizm, niewiara, zwątpienie, agnostycyzm i je wyjaśnia (A.2.3), • uzasadnia, że człowiek szanując Boże prawo rozwija się i czyni dobro (A.13.16; A.13.17).	• wyjaśnia symbolikę wieży Babel, • uzasadnia, że potrzebujemy łaski Bożej, by żyć i pracować w jedności z innymi ludźmi, • określa, że egoizm i pycha są przyczyną konfliktów między ludźmi.	• umiejętnie wypowiada własne sądy, by nie doprowadzić do konfliktów (C.1.b), • przyjmuje postawę szacunku wobec osób mających inne zdanie (A.3.d).

III. Historia zbawienia: Patriarchowie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
13. Wyjdź ze swej ziemi. Abraham	– Ukazanie Abrahama jako wzoru zaufania Bogu. – Kształtowanie postawy wiary i nadziei w Bożą obecność w naszym życiu.	Główne postaci z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – Abraham i Izaak. Wartość wiary (A.2). Biblijni świadkowie wiary (F.2). Tekst biblijny: Rdz 12,1-2.4-5; Rdz 18,1-3.10a.16-18; Rdz 22,1-19.	• charakteryzuje postać Abrahama jako „ojca wierzących” (A.11.2), • wyjaśnia pojęcie „patriarcha” (A.11.3), • wyjaśnia, że od Abrahama wziął początek naród wybrany (A.12.1), • charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby (A 11.2), • podaje prawdę, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy (A.3.1), • omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu.	• uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym, • określa miejsce Abrahama w historii zbawienia, • wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe.	• umacnia swoją wiarę przez szczerą modlitwę (A.3.d), • w ufnej modlitwie powierza Bogu swoje problemy (A.10.d; D.2.a).
14. Jakub-Izrael. Józef egipski.	– Ukazanie działania Boga w życiu Jakuba i jego syna Józefa dla dobra narodu wybranego. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu w trudnych sytuacjach.	Główne postaci z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – Jakub-Izrael, Józef egipski. Biblijni świadkowie wiary (F.2). Cnoty Boskie i kardynalne. Tekst biblijny: Rdz 32,25-32; Rdz 45,1-5.7.9.11.	• definiuje pojęcia: błogosławieństwo (A.10.1), cnoty Boskie i kardynalne, • podaje przykłady działań Boga, które pomagają człowiekowi przemienić się na lepsze, • podaje przykłady trudnych sytuacji, z których Bóg wyprowadził dobro (C.1.6), • podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela, • uzasadnia, że cnoty kształtują charakter człowieka.	• omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael, • opowiada historię życia Józefa (syna Jakuba), • uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą.	• wytrwale pracuje nad sobą, • ufa Bogu i bez buntu przyjmuje trudne sytuacje w życiu, • w chwilach zmagania ze sobą prosi Boga o pomoc i błogosławieństwo.
15. Wyjście z niewoli. Mojżesz.	– Ukazanie religijnego znaczenia wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej. – Motywowanie do współdziałania z Bożą łaską w wychodzeniu z różnych niewoli.	Wydarzenia i postaci z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – wyjście Izraelitów z niewoli egipskiej. Biblijni świadkowie wiary (F.2) – Mojżesz. Tekst biblijny: Wj 12,1.3.11-14.28-29.42.51.	• omawia sytuację Izraelitów w Egipcie, • opowiada o powołania Mojżesza (A 11.2), • wyjaśnia pojęcie „Pascha” oraz na czym polegała Pascha Izraelitów (A.10.1; A.11.1), • podaje prawdę, że krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią, • podaje prawdę, że Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym.	• wyjaśnia słowa kapłana: „Oto Baranek Boży…” oraz słowa modlitwy: „Baranku Boży…”, • uzasadnia, że krew Jezusa ratuje Jego wyznawców przed śmiercią wieczną, • charakteryzuje zniewolenia współczesnego człowieka.	• z ufnością prosi Jezusa o pomoc w wyjściu ze zniewoleń, • wierzy, że Bóg przychodzi z pomocą czasem w nieoczekiwany sposób (C.1.d; D.4.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
16. Trudna podróż. Wędrówka narodu wybranego przez pustynię.	– Ukazanie wydarzeń podczas wędrówki narodu wybranego jako Bożych interwencji. – Kształtowanie postawy zaufania Bogu w trudnych sytuacjach oraz wiary w Jego pomoc.	Wydarzenia z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – wędrówka Izraelitów do Ziemi Obiecanej. Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych (C.1). Tekst biblijny: Wj 16,3-5.8.14-20.22a.31.35; Wj 17,1b-6; Lb 21,4-9.	• opowiada o wybranych wydarzeniach z wędrówki Izraelitów przez pustynię (A.11.2), • opisuje reakcję Izraelitów na trudy wędrówki przez pustynię, • uzasadnia, że manna z nieba jest zapowiedzią Eucharystii, • podaje prawdę, że śmierć Izraelitów spowodowana przez węże była karą za niewierność, • podaje, kiedy i w jaki sposób oddajemy cześć krzyżowi.	• omawia symbolikę węża miedzianego umieszczonego na palu, • uzasadnia, że woda ze skały i manna, wąż miedziany były znakiem troski Boga o naród wybrany, • podaje przykłady doświadczania opieki Boga w sferze materialnej i duchowej, • formułuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę i dar Eucharystii.	• zwraca się do Boga z prośbą o pomoc w sytuacjach trudnych, • wyraża szacunek i cześć wobec krzyża, który jest ratunkiem dla człowieka (B.1.b; D.1.c).
17. Umowa wyryta na kamiennych tablicach. Przymierze na Synaju.	– Ukazanie przymierza na Synaju jako umowy między Bogiem, a narodem wybranym. – Kształtowanie postawy wierności Bogu i danym obietnicom.	Wydarzenia z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – przymierze na Synaju, odnowienie Przymierza. Dekalog (C.3). Tekst biblijny: Wj 19,1-5; Wj 20,1-3.7-8.12-17; Joz 24,1-2a.15-18.	• opowiada o przymierzu na górze Synaj (A.11.1), • definiuje pojęcia: przymierze (A.11.3), dekalog, • wyjaśnia słowa wstępu do Dekalogu, • omawia rolę Mojżesza i Jozuego jako mediatora między Bogiem a narodem (A.11.2), • uzasadnia, że przesłanie przykazań Bożych jest ponadczasowe.	• wyjaśnia, na czym polegały zobowiązania Boga i Izraelitów w przymierzu, • wyjaśnia, dlaczego tablice z Dekalogiem nazwane są tablicami Świadectwa, • opowiada o odnowieniu przymierza przez naród wybrany z inicjatywy Jozuego.	• modli się słowami Dekalogu, • stara się być wierny obietnicom danym Bogu (C.3.a), • wypełnia Boże przykazania (A.11.g; C.3.a; C.3.b; C.8.a).
18. Boże kryteria wyboru ludzi. Gedeon.	– Ukazanie postaci Gedeona oraz przedstawienie prawdy, że Bóg wywyższa pokornych. – Kształtowanie postawy pokory i współdziałania w wypełnianiu Bożego planu.	Postaci z historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11) – Gedeon. Powołanie człowieka do czynienia dobra (C.1). Tekst biblijny: Sdz 6,11–8,28.	• określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, by wyzwolić ich z ucisku nieprzyjaciół, • opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii (A.11.1), • charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga (A.11.2).	• podaje, kim byli Madianici, • charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi, • uzasadnia, że każdy ma jakieś zadanie wyznaczone mu przez Boga.	• poszukuje woli Bożej w sytuacjach, których nie rozumie, • potrafi rozpoznać własne słabości i ograniczenia, • zwraca się do Boga z ufną prośbą o pomoc w pokonaniu swych słabości.

IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: chrzest, Eucharystia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
19. Pierwszy z sakramentów.	– Pogłębione ukazanie obrzędów sakramentu chrztu oraz jego znaczenia dla dalszego życia. – Rozwijanie świadomości sakramentu chrztu jako procesu.	Obrzędy sakramentu chrztu (B.3). Znaczenie i skutki sakramentu chrztu świętego (B.4). Tekst biblijny: J 3,1-8.	• podaje, czym jest sakrament chrztu świętego (B.4.1), • mówi z pamięci formułę udzielania chrztu, • wyjaśnia, na czym polega nowe życie otrzymane na chrzcie (B.3.3), • wyjaśnia, na czym polega udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej (B.4.3).	• wymienia obrzędy wyjaśniające chrzest, • wyjaśnia symbolikę obrzędów chrztu, • interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do chrztu, • potrafi zademonstrować sposób udzielenia chrztu w nagłym wypadku.	• wypełnia zobowiązania wynikające z przyjęcia chrztu (B.4.b; B.4.d), • prezentuje postawę wdzięczności Bogu, rodzicom i chrzestnym za chrzest (A.3.b; B.4.a), • stara się podtrzymywać swą więź z Chrystusem.
20. Jak spotkać żywego Jezusa? Liturgia Słowa.	– Poszerzenie wiadomości na temat obecności Chrystusa w liturgii Kościoła oraz liturgii jako dialogu Boga z człowiekiem. – Kształtowanie postawy czynnego udziału w liturgii i otwartości na słowo Boże.	Liturgia Kościoła (B.1; B.3). Struktura Mszy Świętej (B.6) – obrzędy wstępne i liturgia słowa. Sposoby obecności Chrystusa w liturgii. Tekst biblijny: Ps 139, Mt 28,20.	• definiuje pojęcie liturgii Kościoła (B.1.2), • wymienia główne części Mszy Świętej oraz liturgii słowa (B.6.3), • wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, • charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii (B.1.1).	• uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa Zmartwychwstałego, • uzasadnia, że teksty biblijne czytane podczas liturgii są kierowanym do nas słowem Boga, • podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością.	• angażuje się w przygotowanie i przebieg liturgii Mszy Świętej (A.13.c; B.6.c), • wyraża pragnienie spotykania się z Chrystusem przez uczestnictwo w liturgii Kościoła.
21. „Oto wielka tajemnica wiary”. Znaki, symbole, postawy liturgiczne.	– Poszerzenie wiadomości o Eucharystii jako centrum liturgii i życia chrześcijanina. – Pogłębione ukazanie wymowy znaków, symboli i postaw liturgicznych. – Kształtowanie postawy świadomego i zaangażowanego uczestnictwa w liturgii.	Struktura Mszy Świętej i znaczenie jej poszczególnych części (B.6) – liturgia eucharystyczna. Znaki, symbole i gesty liturgiczne (B.1; D.1). Znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy Świętej (B.6). Tekst biblijny: 1 Kor 11,23b-26.	• wymienia i omawia elementy liturgii eucharystycznej, • wykazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Jezusa (B.6.1), • charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Jezusem (B.3.3; B.6.4), • wymienia podstawowe postawy, znaki i symbole liturgiczne (B.1.4; D.1.3).	• wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej, • wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej, • przyporządkowuje wybrane znaki, symbole i postawy liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej.	• z wiarą przyjmuje fakt przemiany chleba i wina w Ciało i Krew jako tajemnicę (B.6.a), • czynnie angażuje się w przygotowanie i przebieg liturgii Mszy Świętej (A.13.c; B.6.c; D.1.c), • okazuje należytą cześć przedmiotom kultu religijnego (B.2.f).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
22. Być światłem i solą. Sakramentalia w życiu chrześcijanina.	– Ukazanie różnorodności form liturgii Kościoła oraz istoty chrześcijańskich pozdrowień. – Motywowanie do dawania świadectwa wiary przez udział w różnych formach liturgii Kościoła.	Sakramentalia (B.2). Biblijne wzory modlitwy (D.2). Tekst biblijny: Mt 5,13-16.	• wyjaśnia, czym są sakramentalia (B.2.3), • wymienia pozdrowienia chrześcijańskie i wyjaśnia ich znaczenie, • uzasadnia, że przyjmowanie sakramentaliów wynika z miłości do Boga.	• omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy liturgii Kościoła, • rozpoznaje i wyjaśnia chrześcijańską wartość wybranych sakramentaliów, • uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem.	• daje świadectwo wiary przez przyjmowanie sakramentaliów (A.4.a; B.1.b), • pozdrawia po chrześcijańsku kapłanów, siostry zakonne, katechetów i bliskich (A.10.c; B.1.b).

V. Moja codzienność

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
23. Zasady bezpieczeństwa duchowego w moim życiu.	– Poszerzenie wiadomości o zasadach moralnych zawartych w przykazaniach Bożych I–III. – Kształtowanie wewnętrznego przekonania o słuszności oddawania czci Bogu. – Ukazanie konieczności stosowania zasad w podejmowaniu odpowiedzialnych wyborów.	Dekalog (C.3). Przykazania I–III: relacja Bóg – człowiek (C.4). Zasady podejmowania samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Tekst biblijny: Łk 16,19-31, Wj 20,3.5.7-10.	• definiuje pojęcie „prawo Boże” (C.2.1), • omawia, czym są przykazania (C.3.1), • wymienia obowiązki wobec Boga wynikające z Bożych przykazań (C.3.5; C.4.1; C.4.3; C.4.5), • podaje przykłady wykroczeń przeciw wierze i Bożej czci: bluźnierstwo, nieuczciwość, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo (C.4.4). • podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie (A.1.1), • charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej, dorosłym życiu oraz w wieczności (C.2.3).	• charakteryzuje konsekwencje wykroczeń przeciw przykazaniom I–III.	• stawia Pana Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu (C.4.a), • szanuje imię Boga i nie nadużywa go (C.4.b; C.4.c), • podejmując decyzje, zwraca uwagę na ich konsekwencje (A.3.c; C.2.c; C.8.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
24. Tajemnica szczęśliwego życia – udane relacje innymi.	– Ukazanie prawdy, że jakość relacji z innymi ma wpływ na szczęście człowieka. – Kształtowanie umiejętności słuchania innych i pozytywnego rozwiązywania konfliktów.	Pojęcie wspólnoty. Relacje międzyludzkie (E.1). Szacunek do siebie i innych ludzi (E.1). Tekst biblijny: Mt 18,23-35.	• wymienia kręgi relacji z innymi: rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy (E.1.1), • podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie, • wymienia przyczyny konfliktów występujących w szkole i rodzinie (A.7.4; E.1.4), • omawia sposoby zapobiegania konfliktom (E.1.5).	• charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi, • wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia.	• świadomie buduje właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje (A.1,c; B.4.c), • wyraża gotowość bezinteresownej pomocy koleżeńskiej (A.1.e), • modli się w intencji osób, które są w konflikcie.
25. Moje obowiązki, które mnie rozwijają.	– Ukazanie znaczenia pracowitości oraz potrzeby rozwijania otrzymanych od Boga uzdolnień. – Kształtowanie postawy pracowitości. Motywowanie do rozwoju własnych umiejętności.	Odkrywanie własnego powołania (C.10). Tekst biblijny: Mt 25,14-30.	• podaje przykłady ludzi, którzy osiągnęli sukces dzięki wytężonej pracy (C.1.4), • wymienia swoje najważniejsze obowiązki, • uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno osób wybitnych, jak i przeciętnych (C.2.3).	• interpretuje przypowieść o talentach, • uzasadnia, że praca nad rozwojem umiejętności jest realizacją zadań powierzonych mu przez Boga.	• wykorzystuje swoje umiejętności dla dobra własnego i innych, • planuje pozytywne aktywności życiowe, np. sport, harcerstwo, działalność społeczna.

VI. Dzieje Kościoła

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Świadectwo wiary pierwszych chrześcijan.	– Ukazanie świadectwa wiary pierwszych chrześcijan. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za wiarę pierwszych chrześcijan. – Motywowanie do odważnego dawania świadectwa wiary.	Historia Kościoła (E.3) – świadectwo wiary pierwszych chrześcijan. Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść (C.1) – prześladowanie chrześcijan-męczenników. Tekst biblijny: Dz 6,8-13; 7,54–8,1.	• wymienia męczenników, o których jest mowa w Dziejach Apostolskich i w późniejszych źródłach historycznych (E.3.2), • podaje przykłady prześladowania chrześcijan współcześnie, np. Asi Bibi (A.13.15), • charakteryzuje postawę chrześcijan -męczenników: I–IV w. (C.1.7).	• wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w., • wyjaśnia, na czym polega męczeństwo ducha (białe męczeństwo), • opisuje rozwój chrześcijaństwa w warunkach prześladowań.	• wyraża zainteresowanie życiem pierwszych chrześcijan (E.3.a; E.5.a), • podejmuje refleksję nad swoją relacją do Chrystusa w kontekście męczeństwa pierwszych chrześcijan (E.1.g).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
27. Chrześcijaństwo a świat antyczny.	– Ukazanie wyzwań, jakie stanęły przed chrześcijaństwem w zetknięciu z kulturą antyczną grecką i rzymską. – Kształtowanie otwartej (i krytycznej) postawy wobec wartości obecnych w pozachrześcijańskich kręgach kulturowych.	Historia Kościoła (E.3) – nauczanie św. Pawła. Działalność wybranych świętych (E.4) – św. Paweł. Misyjna działalność Kościoła (F.1). Tekst biblijny: Dz 17,16.18-20.22-26.30-34a.	• podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską (A.13.18), • charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej.	• definiuje pojęcie inkulturacji, • omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach, • podaje przykłady współczesnych areopagów.	• wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach (A.2.d), • szuka wyjaśnienia napotkanych trudności w celu pogłębienia własnej wiary (A.3.d), • odważnie przyznaje się do Chrystusa i Kościoła w swoim środowisku (E.4.a).
28. Chrystianizacja Europy.	– Ukazanie znaczenia chrześcijaństwa w procesie tworzenia się europejskiej cywilizacji. – Kształtowanie przekonania o potrzebie poszanowania wartości chrześcijańskich, na których zbudowana jest europejska cywilizacja.	Historia Kościoła (E.3) – chrystianizacja poszczególnych ludów i terytoriów Europy. Misyjna działalność Kościoła (F.1) – działalność pierwszych misjonarzy. Szacunek wobec wartości chrześcijańskich. Tekst biblijny: Kol 2,6-7.	• wyjaśnia pojęcie „misjonarz” (E.2.8), • charakteryzuje działalność ewangelizacyjną misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy (E.4.1), • wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), • uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw (E.3.11).	• opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa, • podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy.	• poznaje i szanuje chrześcijańskie wartości, na których opiera się cywilizacja europejska (A.1.d).
29. Święty Benedykt i benedyktyni.	– Zapoznanie z życiorysem i działalnością św. Benedykta. – Ukazanie najbardziej charakterystycznych cech zakonu benedyktynów. – Pobudzenie do poszukiwania wartości i życia zgodnego z tymi wartościami.	Historia Kościoła (E.3) – życie i działalność św. Benedykta. Działalność wybranych świętych (E.4) – św. Benedykt. Tekst biblijny: Dz 4,32-35.	• definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, • omawia zakonne życie benedyktynów (B.2.6), • charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka (E.4.2), • omawia wpływ benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej (E.3.3).	• prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji, • podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, • uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy, • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury.	• wyraża troskę o swój rozwój duchowy przez modlitwę i pracę (A.2.b), • konsekwentnie walczy z bezczynnością i lenistwem, • troszczy się o pomnażanie dobra w świecie (A.7.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
30. Dlaczego chrzest Polski nie był stratą, lecz zyskiem?	– Poszerzenie wiadomości na temat chrztu Polski, misji św. Wojciecha oraz zjazdu gnieźnieńskiego oraz wpływu tych wydarzeń na rozwój państwa polskiego i ich znaczenia dla Kościoła w Polsce. – Kształtowanie postawy dobrego chrześcijanina i obywatela.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5) – chrzest Polski. Postaci świętych polskich (E.5) – św. Wojciech. Tekst biblijny: Rz 6,3-4.	• wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich (E.5.1), • prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha (E.5.2; F.1.3), • wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów (E.5.2).	• przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I, • uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego, • podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha.	• wyraża zainteresowanie historią kraju w aspekcie drogi chrześcijańskiej (E.5.a), • prezentuje postawę patriotyzmu i szacunku dla historii ojczystej (E.5.b).
31. Korona i Krzyż. Święty Stanisław ze Szczepanowa.	– Ukazanie życia i okoliczności męczeńskiej śmierci św. Stanisława. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar życia i męczeństwa św. Stanisława i zachęcenie do naśladowania go w trosce o dobro.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5) – św. Stanisława ze Szczepanowa. Postaci świętych polskich (E.5) – św. Stanisław patron Polski. Tekst biblijny: Rz 8,35-39.	• podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława (E.5.8), • charakteryzuje konflikt pomiędzy bp. Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym (E.5.3), • relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju (E.1.8).	• podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława, • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski.	• oddaje cześć patronowi Polski przez udział w liturgii w dniu jego święta (E.1.g), • stara się naśladować męstwo i bezkompromi -sowość św. Stanisława w walce ze złem.
32. Królewskie insygnia z drewna i skóry.	– Ukazanie historii chrześcijaństwa w Polsce za Jagiellonów. – Budzenie chęci naśladowania cnót królowej Jadwigi w codziennym życiu.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5) – chrześcijaństwo w czasach Jagiellonów. Postaci świętych polskich (E.5) – królowa Jadwiga. Tekst biblijny: Mt 20,25-26.	• podaje fakty z życia św. Jadwigi (E.5.8), • charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej (A.13.18; E.5.4).	• wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa, • podaje datę jej wspomnienia liturgicznego.	• wyraża troskę o rozwój swojej wiary (A.2.b), • wyraża postawę odpowiedzialności za szerzenie wiary (E.3.b; E.5.c).

VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
33. Duchowy siłacz. Święty Stanisław Kostka.	– Ukazanie źródła oraz przejawów duchowej siły św. Stanisława Kostki. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar patrona dzieci i młodzieży. – Motywowanie do naśladowania św. Stanisława Kostki w życiu.	Postaci świętych polskich (E.5) – św. Stanisław Kostka patron dzieci i młodzieży. Świadkowie wiary (F.2) – św. Stanisław Kostka. Tekst biblijny: Mdr 4,7.9-10.13-15.	• wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile (B.2.6; E.5.8), • potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiąganiu świętości, • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany na patrona dzieci i młodzieży (E.1.8).	• definiuje pojęcia: święty, patron, • wykazuje związek fragmentu Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława, • podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi Kostce.	• naśladuje św. Stanisława Kostkę w dążeniu do świętości (A.2.c; E.5.c; F.2.e), • podejmuje pracę nad sobą (B.2.d).
34. Apostołka Bożego Miłosierdzia. Święta Faustyna.	– Poszerzenie wiadomości na temat miłosierdzia Jezusa oraz życia i posłannictwa św. Faustyny Kowalskiej. – Kształtowanie postawy ufnego powierzania się Jezusowi Miłosiernemu.	Miłość Boga do człowieka (A.5) – Boże miłosierdzie. Postaci świętych polskich (E.5) – św. Faustyna Kowalska. Tekst biblijny: Mt 9,35-36; Łk 23,39-43.	• określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie (A.5.2), • wymienia sposoby czci Bożego miłosierdzia (D.1.3), • podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony Boga i ludzi, • wskazuje różnice między objawieniem Bożym a objawieniami prywatnymi (A.10.4).	• interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa, • charakteryzuje rolę św. Faustyny w szerzeniu czci Bożego miłosierdzia, • wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny.	• angażuje się w szerzenie czci Bożego miłosierdzia w swoim środowisku (E.5.c), • z ufnością kieruje do Jezusa swoją modlitwę (D.1.a), • okazuje bliźnim pomoc, współczucie i przebaczenie (C.1.a).
35. By krucha pamięć nie zniszczyła wspomnień. Groby bliskich.	– Ukazanie chrześcijańskiego uzasadnienia modlitwy przy grobach naszych zmarłych. – Kształtowanie postawy troski o groby i motywowanie do modlitwy za zmarłych.	Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia (A.8). Rodzaje modlitwy (D.1) – modlitwa za zmarłych. Tekst biblijny: J 14,2-3.	• podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest uczynkiem miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem (B.2.5), • wyjaśnia, że modlitwa za zmarłych jest pomocą duszom oczekującym w czyśćcu (A.8.3; A.8.4; A.8.5), • wyjaśnia przesłanie prefacji o zmarłych (A.13.14), • wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże.	• uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby, • uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie.	• wierzy w zmartwychwstanie umarłych (A.8.a), • modli się za bliskich zmarłych i troszczy się o groby (A.8.c; A.8.d).

VIII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
36. Wokół historii zbawienia. Rok liturgiczny.	– Ukazanie cyklu roku liturgicznego jako aktualizacji zbawczych wydarzeń. – Kształtowanie postawy świadomego przeżywania poszczególnych okresów i świąt w liturgii Kościoła.	Struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1). Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2).	• podaje definicję roku liturgicznego, • opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego (B.1.5), • wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie w liturgii wydarzeń zbawczych (A.10.5), • przyporządkowuje nabożeństwa do okresów roku liturgicznego.	• podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu A, B, C, • opowiada, jak Kościół oddaje cześć świętym wspominanym w roku liturgicznym, • wyjaśnia, że Bóg przez wydarzenia w dziejach świata i konkretnych ludzi prowadzi nas do zbawienia.	• wyraża gotowość czynnego udziału w roratach, • dostrzega Boży plan zbawienia w wydarzeniach własnego życia.
37. Żłóbek, kolęda, opłatek – czy tylko tradycja?	– Poszerzenie wiadomości na temat chrześcijańskich tradycji świąt Bożego Narodzenia. – Motywowanie do poszukiwania i zachowania chrześcijańskiego wymiaru bożonarodzeniowych tradycji.	Życie Jezusa Chrystusa (A.13) – wcielenie Syna Bożego. Liturgia poszczególnych okresów roku liturgicznego (B.2) – Boże Narodzenie. Tekst biblijny: Mt 1,18-25.	• opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa, • omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna (A.5.4; A.13.10), • wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.2.2).	• uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia (B.2.4) we właściwym przeżywaniu prawd wiary, • wyjaśnia tradycyjną symbolikę świąt Bożego Narodzenia, • śpiewa kolędy.	• włącza się w przygotowanie wieczerzy wigilijnej w domu oraz spotkanie opłatkowe w klasie, • wyraża gotowość pojednania się z bliskimi podczas dzielenia się opłatkiem.
38. Niezwykły przewodnik. Gwiazda betlejemska.	– Ukazanie przesłania perykopy o mędrcach ze Wschodu. – Kształtowanie postawy otwartości w odczytywaniu Bożych wskazówek na własnej drodze życia oraz wytrwałości w podążaniu za nimi.	Życie Jezusa Chrystusa (A.13) – pokłon mędrców ze Wschodu. Przesłanie poszczególnych uroczystości (B.2) – Objawienie Pańskie. Tekst biblijny: Mt 2,1-12.	• opowiada biblijną historię o mędrcach ze Wschodu, • wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców, • podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego i wymienia tradycje nią związane, • wyjaśnia, dlaczego przyjście Jezusa na ziemię ma znaczenie dla całej ludzkości (A.5.4).	• uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa, • omawia działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, • podaje tytuły kolęd związanych z mędrcami ze Wschodu.	• modli się w intencji właściwego odczytywania znaków w swoim życiu, • wyraża gotowość prowadzenia innych do Chrystusa.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
39. Pustynia miejscem próby.	– Zapoznanie z misją Jezusa-Mesjasza oraz sposobami walki z pokusami szatana. – Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa. – Motywowanie do podejmowania postanowień wielkopostnych.	Działalność Jezusa Chrystusa (A.13) – kuszenie na pustyni. Działalność złego ducha (A.7) – sposoby duchowej walki z pokusami. Tekst biblijny: Łk 4,1-13.	• omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa, • wyjaśnia zadania Jezusa-Mesjasza, • charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela (A.7.5), • uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami.	• wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni, • podaje przykłady współczesnego konsumpcjonizmu, • układa modlitwę związaną z odpieraniem pokus.	• z ufnością prosi Jezusa o pomoc w walce ze złem (A.7.e; C.9.e), • podejmuje postanowienie na czas Wielkiego Postu.
40. Spotkanie z Jezusem Chrystusem, który umarł i zmartwychwstał.	– Ukazanie wydarzeń paschalnych jako podstawy wiary chrześcijan i szczytu roku liturgicznego. – Motywowanie do umacniania wiary w zmartwychwstanie Chrystusa.	Odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13). Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa (A.6) – spotkanie z uczniami w Emaus. Pozabiblijne teksty o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. Tekst biblijny: Łk 24,13-24.	• omawia teksty biblijne i pozabiblijne o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa (A.13.1; A.13.9): uczniowie w Emaus, • podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu (A.6.2), • uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem.	• wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego, • charakteryzuje znaczenie spotkań ze Zmartwychwstałym dla umocnienia wiary Jego uczniów.	• broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa (A.6.b), • przeżywa liturgię jako osobiste spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym (A.13.a).